

EPIŠTOLA

K FILEMONOVI

(svatého) Pavla apoštola.

PŘÍMLUVA ZA ONEZIMA. I. *Titul epištoly této zdržující sobě: Jedno:* Nápis: Kdo ji psal? Svatý Pavel, kterýž: 1. Pro naklonění k sobě Filemona o vězení svém zmínku činí. 2. Timotea pro ukázení toho, že se i on za Onezima přimlouvá, k sobě připojuje. *Druhé:* Komu jest psána? 1. Filemonovi, obyvateli neb raději služebníku církve v městě Kolosis. 2. Apfie, manželce Filemonové. 3. Archippovi, zpravci zboru Kolosenského, aby také i on za Onezima se přimlouval. 4. Čeládce Filemonové. *Třetí:* Pozdravení, v němž se ukazuje: 1. Čeho jim apoštol žádal? 2. Od koho? — II. *Přístup epištoly,* v němž apoštol k sobě nakloňuje a oblomuje Filemona: 1. Představováním jemu před oči své lásky k němu, kterouž pronášel díkůčiněním a modlitbou za něho. 2. Slavného svědectví vydáváním jeho: Víře; lásce s ovocem jejím, v. 5. — III. *Přimlouvání se* podlé Onezima k Filemonovi, v němž: *Jedno:* Mocní se důvodové pokládají, že Filemon má Onezima na milost přijíti, poněvadž: 1. Povinen jest to každý kajícímu učiniti. 2. Moha svatý Pavel jemu rozkázati, prosí. 3. Ten Onezim, za něhož se přímluva děje, jest syn v čas žalostný získaný neb zplazený. 4. Tentýž Onezim bude již napotomní čas věrnější. 5. Apo-

Pozdraviv některých svatých,

P 4. Filemonovu lásku a její ovoce schvaluje 10. a k němu za poběhlého Onezima, již Pánu získaného, velmi pilně se přimlouvá.

Pavel, vězeň Krista Ježíše a Timoteus bratr, Filemonovi milému a pomocníku našemu,

2. A Apfie, sestře milé a Archippovi, spolurytíři našemu i ¹ církvi, kteráž jest v domě tvém;

3. *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista.

Řím. 1, 7.

4. *Díky činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě čině na svých modlitbách,

Efz. 1, 16.

5. Slyše o lásce tvé a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi i ke všechněm svatým,

6. Aby² společnost víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho³, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše.

7. Radost zajisté máme⁴ velikou a potěšení z lásky tvé, že střeva svatých občerstvena sou⁵ skrze tebe, bratře.

8. Protož ačkoli mnohou⁶ smělost mám v Kristu rozkázati tobě, což by⁷ náleželo;

9. Však pro lásku raději tebe prosím, jsa takový, totiž Pavel starý a nyní i *vězeň Ježíše Krista.

2 Tim. 1, 8.

10. Prosímť pak tebe za syna svého, kteréhož sem *zplodil v vězení svém, † Onezima.

** Viz 1 Kor. 4, 15. † Kolos. 4, 9.*

11. Kterýž byl někdy tobě neužitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožť sem odeslal!

1) zboru. 2) t. víra tvá, kterouž spolu s námi máš, aby k spoluúčastníkům našim ovoce dobrých skutků nesla. *Zid. 13, 16.* 3) t. aby skrze ovoce lásky poznáno býti mohlo, jak

ste zbohatli u víře, lásce a ve všelijaké účinnosti, skrze Krista Ježíše. 4) Ř. mnohou. 5) t. že si se tak ochotně ukázal k svatým, jich potěšil a je rozveselil. 6) svobodu, právo.

EP. S. PAVLA K FILEMONOVI.

ZAVÍRKA štol jako svá střeva neb své srdce jej miluje, v. 12. 6. Byl by jej sám při sobě zdržel; ale pro zachování dobrého řádu učiniti toho nechtěl. *Druhé:* Pěkně LISTU. to, apoštol obě okračuje, čímž sobě Filemon k naplnění jeho žádosti mohl překážeti, t.: 1. Že Onezim zradil, což apoštol nejedněmi věmi obměkčuje a omlouvá. 2. Že jakž se rozumí, ještě nětco i ukradl. — IV. Zavírka tohoto listu, v níž apoštol: 1. Smýšlení své o Filemonovi ukazuje. 2. Naději o svém z vězení vysvobození Filemonovi před očí stavi, pročež sobě i hospodu připraviti poroučí. 3. Pozdravení vzkazuje, v. 23. 4. Modlitbu obyčejnou před Bohem rozprostírá.

12. Protož ty jej, totiž střeva má⁸, přijmi,
 13. Kteréhožto já chtěl sem byl při sobě zdržeti, aby mi posluhoval místo tebe v vězení, kteréž trpím pro evanjelium;
 14. Ale bez⁹ vědomí tvého nechtěl sem nic učiniti, aby¹⁰ dobrý skutek tvůj nebyl¹¹ bezděčný, ale dobrovolný.
 15. Ano snad proto byl odšel na chvíli, aby jej potom věčného měl;
 16. Již ne jako¹² služebníka ale více než služebníka, totiž bratra milého, zvláště mně, a čím více tobě i podlé těla i v Pánu?
 17. Protož¹³ máš-li mne za tovaryše, přijmiž jej jako mne.
 18. Jestližeť pak v čem ublížil aneb jest-liť co dlužen, to mně přičti.
 19. Já Pavel psal sem svou rukou, jáť¹⁴ zaplatím; ať nedím tobě, že ty i sám sebe jsi mi dlužen.
 20. Tak, bratře, ať já uživu tebe v Pánu;¹⁵ očerstviž střeva má v Pánu.
 21. Jist jsa tvým poslušenstvím, napsal sem tobě, věda, že i více nežli pravím, učiníš.
 22.¹⁶ A mezi tím připravíš mi také hospodu; neboť naději mám, že k modlitbám vašim budu vám¹⁷ navrácen.
 23. Pozdravují tě Epafras (spoluvězeň můj pro Krista Ježíše),
 24. *Marek, Aristarchus, Démas a Lukáš, pomocníci moji.
 25. Milost Pána našeho Jezukrista budiž s Duchem vašim. Amen.

(List tento) k Filemonovi psán byl z Říma po Onezimovi služebníku.

7) povinné bylo. 8) t. jakožto mého vlastního a jako srdce mé. 9) povolení, zdání. 10) dobrodini tvé. 11) bezděky, z mušení, totiž když by, nemoha mně odepřítí, musil mi ho

k službě nechati a mého předsevzetí chťej neb nechtěj potvrditi. 12) podmaněného. 13) jsou-li tvé věci mé a mé tvé. 14) nahradím. 15) rozvlažij. 16) Ř. spolu. 17) Ř. darován.

